

NOTAT VEDR. EVT. ANSVAR FOR LEDELSEN AF TØNDER BANK A/S:

Den seneste uges tid har dagspressen været fyldt med budskaber, hvorefter ledelsen i den nu krakkede Tønder Bank A/S sammen med revisionen må kunne drages til ansvar for den tabte indskudskapital. Dette skulle især være tilfældet for de godt og vel 400 kunder, der - ifølge pålydende - på bankens opfordring har købt indskudsbeviser indenfor de sidste tre måneder i år. Fælles for alle disse meldinger har været, at man har lagt et hændelsesforløb til grund, som endnu ikke er fyldestgørende klarlagt. Dertil kommer, at de fleste tilsyneladende heller ikke har gjort sig synderlige tanker om, efter hvilke regler og tidligere retspraksis man skal kunne få ledelsen dømt.

I Compass Advokatfirma i Aabenraa synes vi derfor, at det efterhånden er på plads med en lidt mere nuanceret fremstilling af kundernes muligheder, og samtidig vil vi gerne påpege de procesmæssige overvejelser, som man som kunde i Tønder Bank A/S bør gøre sig:

Når der i disse dage tales om ledelsesansvar tænkes der med ledelsen selvfølgelig ikke kun på bankdirektøren, Mogens Mortensen, men såmænd også på den samlede bestyrelse, der har bestået af følgende personer:

Konsulent Carsten Dinesen Andersen, formand.
Maskinhandler Hans L. Holm.
Landmand Adolf Nissen.
Handelsskolelærer Birgit Thye-Petersen.
El-installatør Hans L. Hansen.
Direktør Christian Frisk.

Ethvert medlem af bestyrelsen eller direktionen skal ifølge kapitel 8 i **Lov om Finansiell Virksomhed** have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Derudover indeholder loven mange andre krav til ledelsen, og uden at det på det foreliggende grundlag kan siges med sikkerhed, er der opstået en berettiget tvivl om, hvorvidt den pågældende bankledelse har overholdt alle disse regler.

I første omgang samler interessen sig om, hvorvidt banken har fulgt reglerne i henholdsvis **Bekendtgørelse 2011-06-27 nr. 769 om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv.**, der regulerer bankens forpligtelser overfor sine bankkunder i almindelighed, og reglerne i **Bekendtgørelse 2011-06-27 nr. 768 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel**, der regulerer bankens forpligtelser i tilfælde af handel med f.eks. egne aktier, indskudsbeviser o. lign.

Her er reglerne for bl.a. bankens informationsforpligtelser forskellige afhængig af den enkelte kundetype, og det er indtil videre forbigået offentlighedens opmærksomhed. Det er således ikke åbenlyst sikkert, at betingelserne for at anlægge et gruppesøgsmål generelt er opfyldte, selvom dommen fra **Vestre Landsret af den 24. januar 2012** vedrørende sagerne imod bl.a. **Jyske Bank** kunne tale for en sådan mulighed. Det bør i denne sammenhæng således heller ikke helt ignoreres, at direktøren og bestyrelsesmedlemmerne også indbyrdes kan have haft vidt forskellige forudsætninger for at

deltage i den overordnede ledelse af banken. Dette kan således igen bevirke, at et massesøgsmål ikke automatisk er løsningen for samtlige 400 bankkunder.

Fælles for disse regler er imidlertid, at de ikke i sig selv kan føre til et erstatningsansvar for ledelsen i en bank eller et andet pengeinstitut. Der findes i arkivet for afgørelser afsagt af Pengeinstitutankenævnet utallige kendelser, der pålægger banker (krakket eller ej) et ansvar for overtrædelse af reglerne om investorbeskyttelse og god skik, se mere på <http://www.pengeinstitutankenævnet.dk>. En gennemgang af praksis for de sidste to år til dato viser en række afgørelser, der helt eller delvist pålægger banken et erstatningsansvar eller henviser sagen til domstolene. Det gælder bl.a. i forhold til Jyske Bank (45/2010), Roskilde Bank (865/2010), Østjydsk Bank (174/2011), Roskilde Bank (985/2010), Jyske Bank (140/2012), Roskilde Bank (260A/2012), /2012), Roskilde Bank (990/2010), Jyske Bank (134/2011), Jyske Bank (532/2011), Aarhus Lokalbanc (571/2008), Morsø Bank (788/2009 og 35 andre tilfælde) og Himmerlandsbanken (Højesteretsdom fra 2005).

Der er dog ikke i alle tilfælde tale om salg af egne aktier og indskudsbeviser, og det er endnu ikke lykkedes at få pålagt et ledelsesansvar i sager, der har været indbragt for Pengeinstitutankenævnet. Vi formoder, at dette skyldes, at en prøvelse heraf ikke kun er direkte underlagt reglerne i den finansielle sektor men derimod også må være en udløber af det i den juridiske litteratur og domspraksis tilvejebragte retsbegreb om ansvars- og hæftelsesgennembrud i selskabsforhold.

Der tænkes i nærværende sag ikke så meget på hæftelsesgennembrudssituationen, hvor man forsøger på at få anpartshaveren eller storaktionæren dømt til at hæfte solidarisk med sit selskab, fordi der er en oplagt risiko for formueforskydning. I tilfældet med Tønder Bank A/S tænkes der nærmere på det ansvar, som bankens ledelse til enhver tid har haft for at omgås ansvarlig med kundernes penge, hvilket ikke kun men især må være tilfældet, når pengene skal bruges til at redde - populært sagt - bankens røv!

Vi stiller os i Compass Advokatfirma i Aabenraa gerne til rådighed for en nærmere drøftelse af muligheder og risici, og under alle omstændigheder er det nærliggende for kunderne også og især at overveje de omkostningsmæssige konsekvenser af en eventuel retssag.

Hvis sagen skal føres imod direktøren og bestyrelsen, bør man derudover undersøge mulighederne for fri proces og retshjælp. I sidste ende må man også spørge sig selv, hvem man vil sagsøge, og hvad man vil gøre, hvis de pågældende - i tilfælde af at de bliver dømt - ingen penge har til at betale med. I denne forbindelse ville det nok være relevant at få afklaret snarest muligt, om bestyrelsen havde tegnet en såkaldt bestyrelsesansvarsforsikring eller ej, og i bekræftende fald om den vil dække de anmeldte skader eller afvise disse. Såfremt der er en forsikring, er det sidste nok det mest sandsynlige allerede henset til det potentielle samlede skadesbeløb.

Endelig skal det bemærkes, at det ikke kun er kunder, der har købt indskudsbeviser de sidste tre måneder i banken, der bør gøre sig nogle overvejelser i retning af at rejse krav i denne anledning.

Der er i vores øjne følgende andre mulige kundegrupper, der eksempelvis bør overveje situationen:

1. Først og fremmest er der selvfølgelig de kunder, der i august 2012 har investeret i indskudsbeviser i forbindelse med det af ledelsen aktivt iværksatte forsøg på at skaffe nødvendig kapital til banken for at undgå, at solvenskravene ikke længere var opfyldte.
2. Så kan der være kunder, der uafhængigt af dette forløb har investeret i indskudsbeviser eller har købt aktier i øvrigt i tiden efter august 2012 og frem til konkursbegæringens offentliggørelse sidste fredag den 2. november 2012, f.eks. i september eller oktober måned.
3. De kunder, der er nævnt under punkt 2, kan formentlig igen deles op i de kunder, der har købt før og efter den sidste henvendelse fra Finanstilsynet, der ifølge dagspressen forelå ultimo september 2012.
4. Så er der kunder, der har investeret i indskudsbeviser eller har købt aktier i øvrigt i perioden fra maj måned 2012 og frem til konkursbegæringens offentliggørelse fredag den 02.11. 2012, idet den første henvendelse fra Finanstilsynet ifølge dagspressen forelå i maj 2012.
5. Det kan på det foreliggende grundlag heller ikke udelukkes, at det kan være relevant for kunder, der har investeret i indskudsbeviser eller har købt aktier i øvrigt i et tidsrum, der ligger længere tilbage end fra maj måned 2012, at overveje retlige konsekvenser.
6. Det kan på ingen måde udelukkes, at banken og bankens ledelse har været bekendt med de dårlige økonomiske forhold i lang tid før Finanstilsynet synes at det var opportunt at tage direkte kontakt til banken.
7. Endelig kan der være tale om investeringer og engagementer, der indeholder elementer af tilgodehavender hos banken, som ikke kan sidestilles med aktier og ansvarlig lånekapital, der som det første, og som derfor skal betragtes som almindelige tilgodehavender. Sådanne tilgodehavender kan muligvis i et eller andet omfang bringes i modregning overfor den gæld, som man eventuelt måtte skyldte i banken.

Vi vil på baggrund af de mange uafklarede forhold som nævnt ovenfor opfordre eventuelle interesserede kunder, der er i tvivl om deres retsstilling til at tage kontakt til vores kontor med henblik på en nærmere drøftelse af de muligheder, der måtte ligge i det konkrete engagement.

Har du spørgsmål i øvrigt til indholdet i denne lille artikel, så ring til enten Stefan Poul Hansen 7333 3107 eller til Jens R. Jepsen 7333 3102.

Compass Advokatfirma,
Aabenraa, den 07. november 2012.